

I belong to the world – H.C. Andersen i Seoul

Af Ejnar Stig Askgaard, Odense Bys Museer og Eskild Bjerre Laursen, udstillingsarkitekt.dk, med bidrag fra Jaekyung Lee, museumsinspektør ved Seoul Museum of History.

I sommeren 2014 fik Danmark besøg af Park Won-soon, overborgmester i Seoul, hovedstaden i Sydkorea, der er en af verdens stærkeste økonomier. Som det første programpunkt besøgte han Odense, fordi byen er H.C. Andersens fødeby, og fordi museet for verdensdigteren ligger dér.

Andersen i Seoul

Park Won-soon fortalte under sit besøg, at H.C. Andersen for ham repræsenterer en livsanskuelse og et sæt af humanistiske værdier, som han finder væsentlige og savner i det koreanske samfund. Han vil for ungdommen i Seoul opføre en stor oplevelsespark viet til Andersen og den kreativitet og inspiration, der udspringer af hans digtning og søgte til projektet assistance og inspiration i et samarbejde med Odense Bys Museer, Odense by og København: ”Det, der betyder noget, er borgernes livskvalitet, glæden ved tilværelsen. Og der er Odense og København langt foran Seoul”, udtalte borgmesteren til *Information* (14. august 2015).

Efter borgerkrigen 1950-53 måtte den enkelte koreaners interesser vige for nationens styrkelse, hvor vækst blev sat i højsædet og økonomien tilpasset de meget store virksomheders strategier. Udviklingen har resulteret i et konkurrencepres, der tvinger koreanske børn gennem skoleforløb på op til 15 timer dagligt. 65 % af de 25-34 årige koreanere har nu en bachelor mod et gennemsnit i OECD på 39 procent. Som følge heraf, må unge koreanere kæmpe benhårdt for et job, som modsvarer deres kvalifikationer – på et ofte irregulært og usikkert arbejdsmarked. Det, man i Danmark kalder for ”kvalitetstid” mellem forælder og barn, er for de koreanske mænds vedkommende indskrænket til i gennemsnit dagligt 3 minutter og for koreanske kvinder 16 minutter (OECD (2015): *How's Life? 2015: Measuring Well-being*, OECD Publishing, Paris, s. 171. Statistik: <http://dx.doi.org/10.1787/888933259841>).

Museumschef ved Odense Bys Museer, Torben Grøngaard Jeppesen har gennem en årrække arbejdet på en østasiatisk kulturudveksling og turismestrategi. Han modtog derfor Park Won-soons udstrakte hånd og foreslog at markere et fremtidigt samarbejde med en H.C. Andersen udstilling i Seoul, som pilotprojekt for det større ærinde.

Af kærlighed til Andersen

Resultatet blev udstillingen ”I Belong to the World”. Gennem de knap tre måneder, udstillingen var åben, fra 4. december 2015 til 28. februar 2016, slog man alle hidtidige publikumsrekorder på Seoul Museum of History med et besøgstal på godt 320.000. Ikke mindre end 8 nationale tv-stationer bragte indslag fra udstillingen, herunder et program med diskussion mellem to professorer om tolkningen af Andersens eventyr.

For bedre at forstå, hvad denne succes bygger på, har vi stillet en række spørgsmål til vores kontaktperson i projektet, Jaekyung Lee, museumsinspektør ved Seoul Museum of History. Hun slog til at begynde med fast, at H.C. Andersen er velkendt, og at hans eventyr er meget populære i Sydkorea. Digterens eventyr er en naturlig del af børns litterære erfaring, han læses i folkeskolen, og i de øvre klasser er hans livshistorie beskrevet i skolebøgerne. På spørgsmålet om, hvilke værdier H.C. Andersen repræsenterer for det sydkoreanske folk, svarer hun:

“Love, compassion, peace, courage, devotion, feeling of strength to overcome the adversity ... Through his life, we can understand the value of overcoming hardships. Through his stories, we can feel beautiful fantasies, warm humanism and lyrical emotions. It provides some strength and courage to live, and to go beyond adversity, to transcendent hardships.”

Jaekyung Lee mener, at H.C. Andersens eventyr og historier berører et ømt punkt i folkehjertet:

”Also, they have a connection with the historical Korean background. In 1914, when Andersen stories were first introduced to Korea, it was during the Japanese colonization, that is to say a very difficult time for Koreans. At that time, a man named Bang Jeong-hwan created the word ‘child’, and it is only from that moment onward that the existence of children started to be socially recognized; it was the time when children got recognition as human beings, and this happened at the same period as Andersen stories got introduced in Korea. The children magazine ‘Boy children’, or Bang Jeong-hwan magazine ‘The gift of love’, ‘Saebeot’ magazine and so on were filled with fairy tales. Andersen stories were adapted and translated into Korean and nourished children with dreams, hope and courage.”

Udstillingens form

At “I Belong to the World” tiltrak sig så stor opmærksomhed, tilskriver Jaekyung Lee flere forhold: Emnet i sig selv. At det var den første udstilling i Sydkorea om H.C. Andersen, og den fandt sted i juletiden, der i Sydkorea, ligesom i Danmark, er en fest- og ferietid for familier. Dertil fremhævede hun udstillingens design:

”The design was impressive, and was triggering curiosity from the audience. It was the first attempt of that kind of presentation method in Korea ... the global outlook was wide and gave an opportunity to indirectly experience the culture and history of a place people haven’t been to. It also offered a chance to everybody the enjoyment of a fair and equal culture.”

Det nye og fremmedartede ved udstillingens form lå for det koreanske museumspublikum i, at den enkelte familie på forskellig vis kunne deltage og aktiveres: Her kunne man læse om H.C. Andersen, se originale museumsgenstande så som digterens tegninger og papirklip – ja, sågar hans seng; man kunne se H.M. Dronningens decouperer til ”De Vilde Svaner” og hendes filmatisering af ”Snedronningen”. I aktivitetsrummet kunne man tegne, klippe og klistre julepynt, lege med LEGO og læse eller få oplæst af digterens eventyr. ”The enjoyment of a fair and equal culture” skal

forstås således, at udstillingen tog hensyn til alle aldre – at den tog hensyn til familiesamværet.

Ifølge Jaekyung Lee forstærkede det designmæssige greb det fremmedartede i udstillingen:

”The lightening, the colours, the structures and the artefacts were well-balanced, it looked like a chapel dedicated to Andersen, in a sober way but through the intense tones, a fantastic and warm world of fairy tales was well represented. It was possible to touch the structures, and take pictures with them, so it maximized the promotion of the exhibition. The living Christmas tree also gave a warm atmosphere to the exhibition, with the manual activities displayed directly on it.”

Til spørgsmålet om, hvorvidt udstillingens design adskilte sig fra den koreanske måde at lave udstillinger på, svarede Jaekyung Lee ja og fortsatte:

“The daring arrangement of the colours, the dark lightening, the possibility to experiment directly in the exhibition, and the transformation of the interpretation of the existing space for the organization of this exhibition, were the main differences I noticed with the Korean way of doing things.”

Til sidst spurgte vi, hvilke værdier (om nogen) Danmark repræsenterer for en koreaner og fik følgende svar: “Understated beauty. Northern country. Education. Happiness. Equality”. I Sydkorea er man opmærksom på at danskerne figurerer som et af verdens lykkeligste folk og at Danmark, som Park Won-soon sagde til *Information*, repræsenterer velfærd og social retfærdighed: ”Men vi har også brug for gode historier. Og Danmark er de gode historiers hjemstavn.”

Planerne for etableringen af en H.C. Andersen-oplevelsespark i Seoul er i skrivende stund i fuld gang, og placeringen af denne er udbudt i konkurrence mellem storbyens enkelte distrikter.